

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2015/16:3320

av Olle Felten m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2015/16:79 En ny tullag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen snarast ska återkomma med ett förslag som innebär att tulltillägg avskaffas som sanktion i tullagen, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I propositionen lämnas förslag till en ny tullag, som i huvudsak väl överensstämmer med vad som behövs för att komplettera förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en ny unionsövergripande tullkodex. Det är i detta perspektiv ett nödvändigt lagförslag som vi i huvudsak instämmer i.

I förordningen lämnas frågan om sanktioner vid överträdelse av de bestämmelser som finns i unionstullkodexen med tillhörande lagstiftning till respektive medlemsstat att lagstifta om. Detta framgår av unionstullkodexen som omfattar ett krav på medlemsstaterna att införa sanktioner ”som är effektiva, proportionerliga och avskräckande”.

I Sverige har vi haft en tradition att gärna klämma åt framför allt företag lite extra i vissa sammanhang. Det gäller till exempel inom skatte- och tullområdena, bland annat genom de så kontroversiella straffen skattetillägg och tulltillägg som fungerar som en extra bestraffning av företag och enskilda som ertappas med något fel i samband med deklarationer och rapportering av olika slag till berörda myndigheter.

Regeringen undviker frågan om tulltillägg i propositionen genom att påstå i avsnitt 6.2.10 åttonde stycket: ”En slutlig bedömning av denna fråga kan dock göras först då lagstiftningen kommit på plats i sin helhet”. Detta är en märklig ståndpunkt eftersom kravet på en nationell lagstiftning om sanktioner finns explicit i unionstullkodexen. Vi menar, i enlighet med Kammarrätten i Stockholm och Ekobrottsmyndigheten att ett resonemang om tulltillägg och dubbelprövningsförbudet måste finnas med i den nya tullagen direkt. Att utelämna just frågan om tulltillägg framstår, i ljuset av såväl unionstullkodexens skrivningar som att man hanterar sanktioner i ett nytt gemensamt kapitel i lagtexten, som ett sätt att undvika diskussionen om den ifrågasatta strafftillämpningen som försiggår genom utdömande av tulltillägg.

Den svenska lagstiftning som omfattar skattetillägg och tulltillägg har inneburit att Sverige med all rätt har kritiserats i olika sammanhang för att hantera dessa frågor på ett rättsosäkert sätt. Vårt land har också fällts av Europadomstolen med anledning av Skatteverkets hantering av skattetillägg. Argumentet har varit att tilläggen strider mot de lagar som gör det olagligt att bestraffa en person två gånger för samma brott. Det har därvid klarlagts att den typ av bestraffning som skattetilläggen utgör faktiskt skall ses som en bestraffning och inte som en administrativ avgift. Skattetilläggen, med sin funktion som dubbelt straff, hanterades också i proposition 2014/15:131 om bland annat det så kallade dubbelprövningsförbudet. Såväl Högsta domstolen som Högsta förvaltningsdomstolen slog 2013 fast att förfarandet med skattetillägg ej är förenligt med dubbelprövningsförbudet. Att tulltillägget har samma principiella konstruktion som skattetillägg innebär att samma förhållande bör gälla avseende tulltillägg.

Såväl Kammarrätten i Stockholm som Ekobrottsmyndigheten kritiserade i sina remissvar utredningen som föregick detta lagförslag för att man inte hanterar dubbelprövningsproblematiken i de förslag till lagtext eller i bakomliggande resonemang som utredningen lagt fram i sitt slutbetänkande. Regeringen har inte tagit dessa allvarliga invändningar mot lagförslagets avsnitt om sanktioner på allvar och det är en viktig sak att så blir fallet, innan en ny tullag antas.

Om majoriteten i riksdagen väljer att bortse från denna viktiga fråga bör regeringen ges tillkänna att en komplettering av det föreliggande förslaget i detta avseende snarast föreläggs riksdagen. Sverige riskerar annars att än en gång ställas inför Europadomstolen och fällas för att kränka de mänskliga rättigheterna genom att våra domstolar fortsätter att döma personer till dubbla bestraffningar. Än värre är att enskilda och juridiska personer riskerar att dömas på ett rättsvidrigt sätt och det skall ingen behöva utsättas för.

Olle Felten (SD)

David Lång (SD)

Anna Hagwall (SD)